

РЕШЕНИЕ

№ 70

гр. Велико Търново , 04.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО в публично заседание на
шестнадесети февруари, през две хиляди двадесет и първа година в следния
състав:

Председател:	Ивелина Солакова
Членове:	Евгений Пачиков
	Лилия Ненова

при участието на секретаря Красимира П. Борисова
като разгледа докладваното от Лилия Ненова Въззивно гражданско дело №
20214100500047 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Производството е образувано по въззивна жалба на Н. Й. Х., подадена чрез адвокат Й.Х. от ВТАК, срещу Решение № 876 от 17.12.2020 г. по гр.дело № 1603/2020 г. на Великотърновския районен съд, с което като неоснователни са отхвърлени предявените от жалбоподателя срещу ОДМВР гр. Велико Търново иски за признаване уволнението му, извършено със Заповед № 3663-1236/19.05.2020 г. на Директора на ОДМВР гр. Велико Търново, за незаконно и неговата отмяна, за възстановяване на заеманата до уволнението длъжност „техник, механик/технически контрол на МПС“ в Група „Регистрация и отчет на пътните превозни средства и собствениците им и водачи“, Сектор „Пътна полиция“, Отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР гр. Велико Търново и за заплащане на сумата от 9 472,08 лв. за периода от 19.05.2020 г. до 17.11.2020 г., представляваща обезщетение за времето, през което е останал без работа в резултат на незаконното уволнение. С решението ищецът е осъден да заплати на ответника разноски по делото в размер на 300 лв.

В жалбата се заема становище за неправилност на решението и постановяването му при нарушение на процесуалноправни и материалноправни разпоредби. Оспорва се установената от първостепенния съд фактическа обстановка, която според жалбоподателя противоречи на доказателствата по делото и се възразява срещу приетото от съда от правна страна. Заема се становище за недоказаност на компетентността на ст.инспектор А.Л. да издаде Технологичен ред № ... от 25.09.2015 г., като се възразява този акт да има вътрешноведомствен характер, както и че

въз основа на неговите разпоредби следва да се развива административното производство по регистрация на автомобили. Освен това страната счита, че този акт не съдържа технически и технологични правила по смисъла на чл. 187, ал. 1, т. 3 от КТ. На следващо място се оспорва преценката на първостепенния съд относно задължението на работодателя да спазва преклузивните срокове за налагане на дисциплинарни наказания. Възражава се срещу извода на първоинстанционния съд за допуснато от ищеца нарушение на Технологичния ред при регистрацията на товарни автомобили с рег.№ и № ВТ **** КР, като се релевират доводи за липса на доказателства автомобилите да са се намирали в чужбина. Оспорва се и извода на съда, че ищецът като служител на работно място (РМ) 2 не е изпълнил задълженията си да провери за точното попълване на заявлението, отпечатано на РМ1 и съответно на данните с тези в чуждестранното свидетелство за регистрация на МПС, като не е уведомил и инспектора по регистрацията за тези нарушения и се изтъква липсата на изискване към служителите от Група „Регистрация и отчет на пътните превозни средства и собствениците им и водачи“ да владеят чужд език, за да могат да извършват преценка за съответствие между представените документи и данните в системата на КАТ, както и липсата на разписан ред и правила дали ако в наименованието на модела или марката привидно липсва символ или символ е написан с главна или малка буква, или има добавена или липсваща цифра, това е индикация за различен модел. Изтъква се, че обратно на приетото от първостепенния съд, проверка от служител на РМ3 спрямо задълженията на ищеца по регистрация и идентификация на превозните средства е извършена, което било удостоверено с подпис и персонален печат на съответния служител, като при проверката липсвали установени несъответствия при действията на ищеца, доказателство за което била и липсата на корекция на следващите работни места. Сочи се още, че при спазване на разпоредбите на АПК и принципа на служебното начало администрацията предприема действия по корекция на данните по регистрация в случай на установени несъответствия, а в случая такива действия липсват. Възражава се срещу извода на съда, че в един и същ работен ден ищецът е изпълнявал функции едновременно на РМ2 и РМ4 без изрично възлагане и при утвърдена практика за работа на едно от двете работни места, като се заема становище за липса на доказателства в тази насока, както и за бездействие и липса на изпълнение от страна на работодателя на задълженията по пряк контрол, което според страната прави налагането на дисциплинарно наказание за недопустимо и несъобразено с критериите на чл. 189, ал. 1 от КТ. На следващо място се изтъква, че нито от трудовия договор, нито от длъжностната характеристика към него произтича задължение за ищеца да поставя регистрационни табели на автомобилите, поради което последствията от неизпълнение или лошо изпълнение на такава функция не следва да се вменят във вина на ищеца. Сочи се също, че видно от показанията на св. Монов работодателят е създал организация служителите от РМ2 да поставят и регистрационни табели, без това изрично да е предвидено в длъжностна характеристика и без наличието на изисквания за изпълнение на тези задължения. Изтъква се, че от показанията на св. Върбанов се установявало, че при заместване на служителите се съставят нарочни графици, а по делото липсвали такива графици и доказателства ищецът самоволно да е сменил работното си място, както и за отсъствието на титулярите или невъзможността им да изпълняват задълженията си. Оспорва се извода на съда, че ищецът е признал умишленото допускане на нарушенията на трудовите си задължения, като се изтъква влиянието на съществуващите с работодателя отношения на власт и подчинение, срокът за представяне на писмени обяснения по чл. 193, ал. 1 от КТ и липсата на запознаване с административните преписки, както и обстоятелството, че многократно ищецът е давал обяснения по случая и по повод на образувано досъдебно производство срещу „Ш-М.Б.“ ЕООД. С тези доводи и възражения се моли за отмяна на обжалваното решение и уважаване на предявените искове.

В срока по чл. 263, ал. 1 от ГПК е постъпил отговор от насрещната страна – ОДМВР гр. Велико Търново, чрез гл.юрисконсулт С.Г., с който въззивната жалба се оспорва като неоснователна. Заема се становище за липса на конкретно посочени в жалбата пороци на първоинстанционното решение, като страната счита, че същата представлява интерпретация на процесуалния представител на насрещната страна на установените по делото факти. Релевират се доводи, че оспореният Технологичен ред е изготвен от компетентен служител, както и че технологичните правила, касаещи регистрацията на ППС следват разпоредените Правила за

дейностите по регистрация и идентификация на ППС с рег.№ ОА-1821/20.02.2012 г. Изтъква се липсата на сочени от страна на жалбоподателя конкретни аргументи за неспазване на преклузивните срокове за реализиране на дисциплинарна отговорност, както и на конкретна дата, от която тече този срок, като се развиват доводите за спазване на предвидените в закона срокове за налагане на дисциплинарно наказание. Страната се позовава на представени по делото справки от информационната система на МВР АИС-граничен контрол и от камерите на АПИ и заема становище за доказаност на обстоятелството, че товарни автомобили с рег.№ и № ВТ **** КР към момента на регистрацията си са се намирали в чужбина. Подчертава се, че моделът на МПС, номерата на рамата и на двигателя представляват комбинация от цифри и букви, за разпознаването на които не е нужно владение на чужди езици, още повече че ищецът е дългогодишен служител и никога не е срещал затруднения при работа на РМ2 и РМ4. Изтъква се, че на три от работните места, през които е преминала процедурата по регистрация на превозните средства, собственост на „В“ ЕООД, са работили ищецът и лицето М. Х.а, родители на управителката на юридическото лице, като се сочи, че евентуално допуснатите от трети лица дисциплинарни нарушения нямат отношение към наложеното на ищеца дисциплинарно наказание. Оспорва се АПК да дава право на административния орган самоволно да променя данни на вече регистрирани МПС. Страната счита за правилен извода на първостепенния съд за допуснато нарушение от страна на ищеца, изразяващо се в изпълнение на работа, която не е възложена на РМ2 и РМ4, като се аргументира с анализ на доказателствения материал по делото. Възражава, че законът не предвижда задължение дисциплинарно-наказващият орган да „предявява“ материалите от извършената проверка, още повече че в хода на проверката на служителя била дадена възможност да се запознае с преписките, по които са констатирани несъответствия, ищецът не бил заявил желание преди депозиране на обясненията си в тази насока, а същият имал и достъп до всички административно-информационни системи на МВР и е можел да извърши справките, които го интересуват. С тези доводи и съображения ответникът по жалба моли за оставяне на въззивната жалба без уважение и присъждане на юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция жалбоподателят се представлява от адвокат Х., която поддържа въззивната жалба и моли за уважаването ѝ. В хода на устните състезания и в представената писмена защита заема становище за липса на доказателства жалбоподателят да е извършил посочените в заповедта нарушения. В допълнение сочи отсъствието на процедура, която да следват служителите при монтирането на регистрационни табели на автомобилите. Представя списък по чл. 80 от ГПК и претендира присъждане на разноски за две инстанции.

Въззиваемата страна не изпраща представител. С изпратена преди заседанието молба заявява, че поддържа депозирания отговор на въззивната жалба. Подновява искането за присъждане на разноски. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на насрещната страна.

Великотърновският окръжен съд, като съобрази доводите и възраженията на страните и събраните гласни и писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, и в съответствие с правомощията си, регламентирани в чл. 269 от ГПК, намира следното:

Воззивната жалбата е подадена в законоустановения срок и изхожда от страна, имаща право и интерес от обжалване, като се атакува подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което жалбата е процесуално допустима и следва да се разгледа по същество.

Съдът намира, че обжалваното решение не страда от пороци, водещи до неговата нищожност – постановено е от законен състав, в пределите на правораздавателната власт на съда, изготвено е в писмена форма, подписано е и е разбираемо. Не са налице и процесуални нарушения, обуславящи неговата недопустимост. Това обуславя възможността за произнасяне по правилността

на решението, като съгласно чл. 269, изр. 2 от ГПК и задължителните указания по приложение на нормата, дадени с *т. 1 на ТР № 1 от 09.12.2013 г. по тълк.д. № 1/2013 г. на ОСГТК на ВКС*, въззивният съд е ограничен до релевираните в жалбата оплаквания за допуснати нарушения на процесуалните правила и на материалноправните норми, както и до проверка за правилно прилагане на императивни материалноправни норми, дори ако тяхното нарушение не е въведено като основание за обжалване.

Производството пред първоинстанционния съд е образувано по обективно кумулативно съединени иски на Н. Й. Х. срещу ОДМВР – Велико Търново с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 от КТ за признаване на уволнението на ищеца, извършено със Заповед № ../19.05.2020 г. на Директора на ОДМВР – Велико Търново, за незаконно и неговата отмяна, за възстановяване на ищеца на заеманата до уволнението длъжност „техник, механик/технически контрол“ в Група „Регистрация и отчет на пътните превозни средства и собствениците им и водачи“, Сектор „Пътна полиция“, Отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР – Велико Търново и за заплащане на обезщетение за времето, през което ищеца е останал без работа поради уволнението, в размер на 6 480 лв.

С протоколно определение от 17.11.2020 г. първоинстанционният съд е допуснал изменение на иска за заплащане на обезщетение по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 от КТ, чрез увеличаване на размера му от 6 480 лв. на 9 472,08 лв.

Във въззивното производство, след обездвижване на исковата молба по отношение на предявения иск с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. чл. 225, ал. 1 от КТ, ищецът е уточнил периода, за който претендира заплащане на обезщетение, а именно: от 19.05.2020 г. до 01.06.2020 г. С уточнението заявява и отказ по този иск за сумата над 650 лв. до претендираните 9 472,08 лв.

Ищцовите твърдени се свеждат до това, че по силата на Трудов договор № 396/22.09.1982 г. ищецът е заемал длъжността „техник, механик/технически контрол“ в Група „Регистрация и отчет на пътните превозни средства и собствениците им и водачи“, Сектор „Пътна полиция“, Отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР – Велико Търново. Сочи се, че със Заповед № ../19.05.2020 г. Директора на ОДМВР – Велико Търново му било наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ и трудовото му правоотношение било прекратено. Ищецът отрича да е извършил посочените в заповедта нарушения на трудовата дисциплина. Оспорва посоченият в заповедта Технологичен ред № ../25.09.2015 г. да представлява вътрешноведомствен акт, да съдържа технически и технологични правила по смисъла на чл. 187, ал.1, т. 3 от КТ, като твърди, че същият не е бил сведен до неговото знание. Оспорва и компетентността на ст.инспектор Л за издаване на Технологичния ред. Счита уволнението за незаконно и поради неспазване на задълженията на работодателя, свързани с изслушване на служителя и даване на писмени обяснения преди налагане на дисциплинарно наказание, неспазване на сроковете за налагане и на критериите за определяне на дисциплинарни наказания.

В срока по чл. 131 от ГПК ответната страна е заела становище за законност на уволнението и спазване на процедурата при уволнението и предвидените в закона срокове за налагане на дисциплинарно наказание. Сочи, че след извършена проверка по повод образувано в Окръжен следствен отдел при Окръжна прокуратура – Велико Търново досъдебно производство срещу неизвестен извършител, който си служил с регистрационни табели, издадени за друго моторно превозно средство, по отношение на ищеца били установени нарушения на Наредба I-45/2000 г. и разписания въз основа на нея Технологичен ред № ../25.09.2015 г., с който ищецът била запознат, като в преклузивните срокове за налагане на дисциплинарни наказания били изведени три групи нарушения, за които след приемане на писмените обяснения на ищеца, било наложено дисциплинарно наказание.

За безспорно между страните по делото и ненуждащо се от доказване е прието обстоятелството, че по силата на валидно възникнало трудово правоотношение ищецът е изпълнявал длъжността „техник, механик/технически контрол“ в Група „Регистрация и отчет на пътните превозни средства и собствениците им и водачи“ (РОППССВ), Сектор „Пътна полиция“,

Отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР – Велико Търново.

От представените по делото материали от извършена въз основа на Заповед № ../07.01.2020 г. на Директора на ОДМВР – Велико Търново проверка е видно, че във връзка с образувано досъдебно производство за престъпление по чл. 345, ал. 1 от НК за това, че на 02.01.2020 г. в гр. Велико Търново е управлявано МПС с регистрационни табели, които не са издадени за него, като деецът е подпомогнат от държавен служител в Сектор „ПП-КАТ“ при ОДМВР – Велико Търново, със заповед на Директора на ОДМВР – Велико Търново е определена комисия за извършване на проверка, резултатите от която са обективирани в справка рег.№ .. от 28.04.2020 г. Видно от последната в хода на проверката комисията е установила нарушения при регистрацията на пет влекача, собственост на „Ш- М.Б.“ ЕООД и на 48 товарни автомобила, собственост на „В“ ЕООД, допуснати от служители на Група „РОППССВ“, сред които и ищецът.

От приложените по преписката документи се установява, че ищецът многократно е давал обяснения и сведения по повод извършваната от комисията проверка.

Видно от покана рег.№ ../2020 г. на основание чл. 193, ал. 1 от КТ Директорът на ОДМВР – Велико Търново е предоставил възможност на Н.Х. в срок до 15:00 ч. на 05.05.2020 г. да се запознае с изготвената от комисията справка и да представи писмени обяснения относно вменените му нарушения. Препис от поканата и справката са връчени на ищеца срещу подпис в 11:50 ч. на 29.04.2020 г.

В депозираните до Директора на ОДМВР – Велико Търново на 05.05.2020 г. писмени обяснения ищецът е заявил, че не разбира какво точно нарушение се твърди да е допуснал при регистрацията на превозни средства, собственост на „Ш- М.Б.“ ЕООД и заема становище за съвместно и в съответствие с действащото законодателство изпълнение на трудовите задължения. Твърди, че е извършил проверка на данните по заявлението и данните от представените свидетелства за регистрация по отношение на сочените моторни превозни, както и че липсващи данни не е имало. Счита, че по никакъв начин не се изменя характеристиките на превозното средство когато не се касае за различни модели и конфигурации, а за чисто техническо изписване в различен ред. Досежно извършване на необходимите проверки в база данни EuVID заявява, че същата му бил предоставена за работа и ползване преди по-малко от два месеца. Сочи за постоянна практика в ежедневието едновременната работа на РМ2 и РМ4 предвид недостига на кадри и отсъствие на някои от техник-механиците.

След запознаване със събраните в хода на извършената проверка материали със Заповед № ../19.05.2020 г. Директорът на ОДМВР – Велико Търново е наложил дисциплинарно наказание „уволнение“ на ищеца и на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ е прекратил трудовия договор на същия за длъжността „техник, механик/технически контрол на МПС“ в Група „Регистрация и отчет на пътните превозни средства и собствениците им и водачи“, Сектор „Пътна полиция“, Отдел „Охранителна полиция“ при ОДМВР – Велико Търново, считано от датата на връчване на заповедта. Видно от отбелязваното върху заповедта, същата е връчена срещу подпис на ищеца на 19.05.2020 г.

Видно от съдържанието на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание, на ищеца е вменено извършването на системни нарушения на трудовата дисциплина – неспазване на технологичните правила, разписани в Технологичен ред № ../25.09.2015 г. и неизпълнение на трудови задължения, предвидени в Наредба № I-45/2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на МПС и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните ППС, както следва:

- при постоянната регистрация на 18.10.2019 г. на ППС, собственост на „Ш- М.Б.“ ЕООД – товарен автомобил „В. ФХ“ с рама № ..и товарен автомобил „В. ФХ“ с рама ..., не изпълнил трудовите си задължения, предвидени в чл. 10, ал. 1 вр. чл. 4 от Наредба № I-45/2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане,

прекръстване и възстановяване на регистрацията на МПС и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните ППС, да свери данните от издаденото СРМПС с фактически представеното на РМ4 превозно средство, довело до монтиране на регистрационни табели на МПС, които към тази дата са се намирали извън страната;

- в нарушение на чл. 5, ал. 5 от Наредба № I-45/2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекръстване и възстановяване на регистрацията на МПС и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните ППС във връзка с т. II.11 от Раздел II „Идентификация и проверка на техническото състояние на ПС – работно място 2“ от Технологичен ред № 366р-16145/25.09.2015 г. при регистрация в периода от 15.04.2019 г. до 30.10.2019 г. на 12 броя МПС, собственост на „В“ ЕООД, не изпълнил задължението си да провери за точното попълване на заявлението, отпечатано на РМ1 и съответствието на данните с тези в чуждестранното СРМПС по отношение на модела на МПС, както и не уведомил инспектор по регистрацията за несъответствията;
- в нарушение на технологичните правила, разписани в Технологичен ред № ../25.09.2015 г. при регистрация в периода от 15.04.2019 г. до 30.10.2019 г. на 14 броя МПС, собственост на „В“ ЕООД, в едно и също производство по регистрация, без да му е възложено и без да уведоми прекия си началник, изпълнявал служебни задължения на РМ2 и РМ4.

Посочените нарушения работодателят е квалифицирал като такива по чл. 187, ал. 1, т. 3 и т. 10 от КТ. В заповедта е посочено, че в случая се касае за голям брой нарушения, извършени за период от една година, които са от естество да компрометират извършените регистрации, като за допълнително утежняващо обстоятелство е посочено, че с допуснатите при регистрацията на МПС, собственост на „В“ ЕООД се е целяло безпроблемно провеждане и финализиране на административните производства.

Видно от приобщения към доказателствения материал Технологичен ред № ../25.09.2015 г., изготвен от ст.инспектор Л по разпореждане на Директора на Главна дирекция „Охранителна полиция“ към МВР и утвърден от Директора на ОДМВР – Велико Търново, същият съдържа правила за работа на Група „РОППССВ“, Сектор „ПП“, Отдел „ОП“ при ОДМВР – Велико Търново, обхващащи дейности по регистрация, пререгистрация, спиране от движение, пускане в движение, прекръстване на регистрацията и възстановяване на регистрацията на превозни средства, както и издаване на удостоверителни документи с данни за превозно средство и собственик, като възражението на жалбоподателя, че именно по този ред следва да се развива административното производство по регистрация на ППС се явява несъстоятелно. Съгласно правилата дейности се осъществяват на четири основни работни места, като на РМ2 и на РМ4 действията се извършват от служител, назначен на длъжност „техник, механик – технически контрол на ППС“. Технологичният ред предвижда при подготовка на данни за първоначална регистрация на употребявано превозно средство, служителят да въвежда всички данни, необходими за регистрацията, от свидетелството за регистрация (част I и част II), издадено от съответния компетентен орган на държавата, като подсистема РОППСС автоматично сравнява въведените данни за марка и модел с данните от системата и изписва съобщение за съответствие, респ. несъответствие (т. 2.4 от Раздел II „Действия на системния оператор на РМ1“). Съгласно т. 8, Раздел II „Действия на системния оператор на РМ1“ за превозни средства от нерегистрирани до момента в страната марки и модели, незабавно се уведомява държавен служител от Група „РОППСС“, Сектор „ПП“, който предприема действия за изпълнение на указания на главния секретар на МВР с рег.№ I-11749/13.09.2009 г. за въвеждане на данни в АИС „Марки и модели“. При приключило въвеждане на данните за собственик и превозно средство в АИС-КАТ, след натискане на бутон „съхранение на данните за заявлението“, автоматично системата генерира номер на заявлението (т. 12, Раздел II „Действия на системния оператор на РМ1“), като е предвидено в случаите на несъответствия на данните с тези от системата гражданинът да се насочва към държавен служител от Група „РОППСС“, Сектор „ПП“ (т. 14 от Раздел II „Действия на системния оператор на РМ1“). Съгласно правилата след отпечатване на заявлението, служител на РМ2 извършва действия по идентификация, регламентирана в Наредба № I-45/2000 г., и по технически контрол, отбелязва в заявлението и въвежда и съхранява в системата липсващи

технически данни за превозното средство, заверява заявлението за регистрация, като отговаря за правилното и точно попълване и за достоверността на направените заверки. Технологичният ред предвижда служителят на РМ2 да извършва и проверка за наличие на данни в масива за марки и модели. Съгласно правилата осъществяването на пряк контрол на дейността по регистрацията и идентификация на превозните средства се осъществява от служител на длъжност „полицейски инспектор“ и от началника на Група „РОППСС“. Корекция на техническите данни за марка и модел се извършват на РМ2 от техник-механик при извършване на последващ контрол от държавен служител в пътна полиция (т. 12 от Раздел „Осъществяване на пряк контрол на действията по регистрация и идентификация на ПС и проверки в национални и международни информационни фондове“). Правилата предвиждат служителят на РМ3 да свери данните от представените документи и при необходимост при допуснати грешки на РМ2 да извърши необходимите корекции, като корекциите в техническите данни за марка и модел на РМ3 се извършват само от държавен служител от Група „РОППСС“, Сектор „ПП“ (т. 3.1 от Раздел „Съхраняване на данни и отпечатване на СРМПС – работно място 3“). Технологичният ред предвижда всички дейности, свързани с монтаж и демонтаж на табели с регистрационни номера на определените за целта места да се извършва от служител на РМ4.

Ищецът е запознат с Технологичния ред на 13.01.2017 г., което се установява от съставен нарочен протокол от същата дата.

От типова длъжностна характеристика за длъжността „техник, механик/технически контрол на МПС“ в Група „РОППССВ“ се установява, че сред основните задължения на служителя е извършването на идентификация на превозните средства, осъществяването на технически контрол, извършването на проверка за съответствие на идентификационните признаци на ППС в автоматизирания информационни системи на МВР, както и спазването на техническите и технологичните правила. Предвидено е задължението за изпълняване и на други задължения, възложени от служебното ръководство. Видно от протокол рег.№ .. ищецът е запознат с длъжностната характеристика на 12.01.2016 г.

В писмо рег.№ ../17.03.2020 г. и приложението към същото се съдържа информация за ползваните от служителите в Група „РОППССВ“ служебни печати.

Видно от представени преписки за първоначална регистрация на МПС, собственост на „Ш-М.Б.“ ЕООД, за нарушения при регистрацията на които на Н.Х. е наложено дисциплинарно наказание, се установява, че на 11.10.2019 г. на товарен автомобил „Волво ФХ“ с рама № ..е предоставен транзитен регистрационен номер, като на 18.10.2019 г. превозното средство е регистрирано с рег.№ На 11.10.2019 г. транзитен номер е получил и товарен автомобил „В. ФХ“ с рама .., като на 18.10.2019 г. е регистриран с рег.№ ВТ **** КР. Съобразно попълнените в заявленията за постоянна регистрация данни, на работно място 4 служител е бил ищецът.

От представените по делото материали от извършената въз основа на Заповед № ../07.01.2020 г. на Директора на ОДМВР – Велико Търново проверка по искане на ОДМВР – Велико Търново се установява, че от Главна дирекция „Гранична полиция“ към МВР е събрана информация за наличните в Автоматизирания информационен фонд „Граничен контрол“ записани данни за преминаване през ГКПП на Република България за периода от 01.10.2019 г. до 30.11.2019 г., като за МПС с рег.№ ВТ **** КР, марка „В.“, е отбелязано първо влизане на територията на страната на 25.10.2019 г. и първо излизане от страната на 30.10.2019 г., а за и МПС с рег.№, марка „В.“ – първо влизане в РБългария на 27.10.2019 г. и първо излизане от страната на 31.10.2019 г. Видно от писмо рег.№ 3282р-6434/16.03.2020 г. на същата дирекция в АИС „Граничен контрол“ не се регистрират данни за транспортираните през ГКПП на платформи/автобуси превозни средства.

По делото са представени и административните преписки за превозните средства, собственост на „В“ ЕООД, за нарушения при регистрацията на които на ищеца е наложено дисциплинарно наказание, видно от които на РМ1 заявленията за регистрация са отпечатани от служител М. Х.а. От поставените върху заявленията печати и попълнените данни се установява, че

на РМ2 и на РМ4 в процеса на регистрация е участвал ищецът, което обстоятелство не се оспорва от страна на същия. В заявленията са нанасяни корекции на въведените на РМ1 данни за превозното средство, като в нито едно от заявленията не е налице корекция на данните относно марка и модел. Установява се, че се касае за регистрация в страната на употребявани превозни средства, внос от Дания, Литва и Румъния.

Представена е справка от Търговския регистър по отношение на фирма „В“ ЕООД, от която се установява, че управител и едноличен собственик на капитала на дружеството е лицето Т.Н. Х.а. От изготвената от АИС БДС справка за лицето е видно, че е дъщеря на ищеца и на М.Б. Х.а. По отношение на последната страните не спорят, а и от документите по преписката по възложената със Заповед № ../07.01.2020 г. на Директора на ОДМВР – Велико Търново проверка се установява, че същата е служител при ответника на длъжност „системен оператор“ в Група „РОППССВ“, Сектор „ПП“, Отдел „ОП“ при ОДМВР – Велико Търново в периода на образуването и обработката на документите за регистрация на МПС, собственост на „В“ ЕООД, по отношение на които назначената от Директора на ОДМВР – Велико Търново комисия е установила нарушения.

От представено по делото удостоверение от 17.09.2020 г. се установява, че брутното трудово възнаграждение на ищеца за последния пълен отработен месец преди уволнението (месец април 2020 г.) е било в размер на 1 578,68 лв.

От представеното във въззивното производство извлечение от трудова книжка на ищеца се установява, че на 01.06.2020 г. същият е постъпил на работа във фирма „В“ ЕООД.

Посочените писмени документи, ангажирани от страните, като допустими, относими и необходими, са приобщени към доказателствения материал по делото. Останалите писмени документи, които съдът не обсъжда, са без значение за правилното решаване на спора, а част от тях са и недопустими доказателства и върху същите не могат да бъдат градени фактически констатации.

По делото са събрани и гласни доказателствени средства чрез разпит на свидетели. В показанията си А.Л. (началник Група „РОППССВ“), П. Д. („полицейски инспектор“ в Група „РОППССВ“), Р. В. (началник Сектор „Пътна полиция“) и А.М. („техник-механик“ в Група „РОППССВ“, свидетел на ищцовата страна) заявяват, че познават ищеца като бивш служител в група „РОППССВ“.

Свидетелят В. сочи, че от 01.08.2019 г. изпълнявал функциите на началник Сектор „Пътна полиция“, на 01.10.2019 г. бил назначен на длъжността, както и че преди това е работил в друг сектор и не се е занимавал с регистрация на превозни средства. Заявява, че организира работата на отдела, като контролът върху дейността на механиците се осъществява от началник групата А.Л., а в нейно отсъствие от полицейския инспектор П. Д.. Соци, че техник-механиците работят по изготвен от А.Л. или от П. Д. седмичен график, като двама слагат табели, а други двама извършват идентификация на превозните средства. Заявява, че за да се избегне натрупване на опашка, през 2019 г. се е случвало да дава устно нареждане трима техници да правят идентификация, а само един да слага табели, както и да разпорежи лично на ищеца да обслужи граждани на РМ2 поради неразположение на друг техник, но не може да посочи конкретни дати. Заявява, че никой от техниците не може едновременно да работи на две работни места за деня, като това било записано в технологичния ред.

Свидетелите М., Л и Д. изнасят данни за начина на организация на работата в сектора, както и за действията, извършвани на всяко едно от четирите работни места при регистрацията на превозни средства. Заявяват, че в сектора работят четирима механици, разделени на две групи, като единия ден двама работят на РМ2, а другите двама – на РМ4, и на следващия ден се сменят на ротационен принцип. Сочат, че сред задълженията на служителя на РМ2 е сравняване на данните от документите и от автомобил с тези в заявлението, отпечатано на РМ1, като при несъответствие се извършва корекция едновременно в самото заявление и в системата на КАТ. При липсващ в системата модел, служителят уведомява началника и насочва към нето собственика на ПС, като

следва извършване на процедура по въвеждане на липсващия модел в системата.

Свидетелката Л отрича да се изготвя график за техниците, като заявява, че същите знаят реда, по който трябва да се редуват. Заявява, че при възникнала необходимост служител от РМ4 може да отиде да помага на РМ2, като при промяна на работно място, следвало да бъде уведомена от служителя. Заявява, че принципът е който извършва идентификацията на РМ2, не извършва монтаж на табелите на РМ4, освен ако не възникне необходимост. Отрича възможността за извършване на служебна корекция при констатирани несъответствия, освен ако не е в деня на самата регистрация. В останалите случаи сочи за необходимо да е налице заявление от самия собственик и превозното средство да бъде представено.

Свидетелят М. сочи, че когато всички механици са били на работа, е работил в един екип заедно с ищеца. Заявява, че в дните когато на работа са трима механици, двама остават на РМ2, а третият на РМ4. Соци, че график не се изготвя и е заварил съществуващия ред на работа още при назначаването си преди пет години. Споделя, че е имало случаи, при които техници от РМ2 помагат на служителя на РМ4, когато последният е сам. Случвало се е и началникът да ги праща да поставят регистрационни табели. Соци като възможно един и същ техник да извърши идентификация на РМ2 сутринта и следобед да постави табелата на същото превозно средство на РМ4, ако е отишъл да помага на колегата си. Заявява, че не всеки път са уведомявали началниците си, когато са помагали на колегите си на другото работно място. Посочва, че е имало случаи, в които на РМ2 е само един техник, защото друг е пратен да прави идентификация или да поставя на регистрационни табели на място извън пункта за регистрация, да е в болничен, в отпуск или да е пратен да върши нещо в архив. Заявява, че цифрите от модела на ПС имат някакво конкретно значение, както и че докато не бъде въведен в пълно съответствие с всички цифри моделът, регистрация не се извършва.

Показанията на свидетелите, преценени на плоскостта на чл. 172 от ГПК предвид възможната заинтересованост от изхода на делото като служители при ответника, съдът намира за логични, последователни и без вътрешни противоречия, кореспондиращи както помежду си, така и с останалите доказателства по делото, с изключение на въпроса относно съществуването на графици за работата на механиците. По този въпрос е налице противоречие между показанията на свидетеля Върбанов от една страна и показанията на свидетелите Л и М. от друга страна. Доколкото обаче свидетелят В. е назначен на длъжност в сектора в края на процесния период и като отчете липсата на представени по делото от страна на работодателя изготвени графици, настоящият съдебен състав на ВТОС приема, че в процесния период нарочни писмени графици за това кой техник на кое работно място следва да работи не са съставяни.

Показанията на свидетеля Й. К. въззивният съд прецени като неотнормими към правния спор, поради което не анализира същите.

По делото е изготвена и съдебно-техническа експертиза, вещото лице по която, след проверка в програмния продукт за регистрация на превозни средства в Сектор „ПП“ при ОДМВР – Велико Търново и административните преписки за регистрация на процесните МПС, дава заключение при кои превозни средства е налице пълно съответствие между данните в предходните свидетелства за регистрация и издадените нови СРМПС, като в табличен вид обобщава за всяко едно превозно средство марката и модела по предходното свидетелство за регистрация, приложено към подаденото от собственика заявление, и въведените в програмата данни, както и за вида МПС по номенклатура на програмния продукт при ответника и въведените в системата данни (последното неотнормимо към правния спор). Посочил е и кои от моделите от чуждестранните СРМПС и документите за придобиване не са налични в системата за регистрация на ППС. Експертът дава заключение и дали превозните средства са специални по смисъла на ЗДвП, който въпрос е ирелевантен за настоящия спор. В съдебно заседание експертът пояснява, че марката и моделът на превозното средство представляват буквени и цифрови символи, поради което не са необходими познания по чужди езици, за да бъдат разчетени. Соци, че в свидетелствата за регистрация на всички държави от Европейския съюз отделните точки за регистрация, в които се

вписват данните на ПС, са унифицирани.

Заклучението на експертизата съдът намира за обосновано, компетентно, почиващо на установените по делото обстоятелства и специалните знания на експерта, като по отношение на същото липсва оспорване от страните.

При така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав на ВТОС намира от правна страна следното:

Доказателствената тежест за установяване законността на уволнението пада върху работодателя, който трябва да докаже законното упражняване на потестативното право да уволни работника. Законността на едностранното прекратяване на трудовото правоотношение е обусловена от спазването на процедурата по налагане на дисциплинарно наказание, която цели да обезпечи правото на защита на наказвания работник/служител. Съгласно разпоредбата на чл. 193, ал. 1 от КТ преди да наложи дисциплинарно наказание работодателят е длъжен да изслуша работника/служителя или да приеме писмените му обяснения и да събере и оцени посочените от него доказателства, което е сторено в процесния случай. Работодателят е поканил ищеца да даде писмени обяснения, препращайки към констатациите в изготвена нарочна справка, препис от която е връчил на ищеца ведно с поканата, като по този начин служителят е бил наясно с повода за това искане на работодателя, за което свидетелства и съдържанието на депозираното от него обяснение. Вярно е, че обемът на справката, съдържаща описание на вменените на ищеца нарушения, е значителен (59 стр.), но предвид срокът, с който същият е разполагал за депозиране на писмени обяснения (6 дни) и обстоятелството, че е бил запозната със случая, доколкото многократно е давал писмени обяснения в хода на извършваната по заповед на Директора на ОМВРВ – Велико Търново проверка, резултатите от която са обобщени във въпросната справка, неоснователни са явяват наведените от ищеца възражения в тази насока. В депозираните до работодателя обяснения липсва искане за събиране на някакви доказателства, като по отношение на направените от служителя оспорвания следва да бъде посочено, че работодателят не е длъжен да възприема защитната позиция на служителя, като очевидно налагането на дисциплинарно наказание свидетелства, че наказващият орган не е приел обясненията за оневиняващи, а дали те действително са такива е въпрос, който е относим към законосъобразността по същество на наказанието. С оглед на изложеното, противно на становището на ищеца – жалбоподател пред настоящата инстанция, настоящият съдебен състав намира, че работодателят е спазил задълженията си по чл. 193, ал. 1 от КТ.

На следващо място, съгласно чл. 195, ал. 1 от КТ дисциплинарното наказание се налага с мотивирана писмена заповед, в която се посочват нарушителят, нарушението и кога е извършено, наказанието и законният текст, въз основа на който се налага. Заповедта следва да е мотивирана, като императивната законова разпоредба изисква точно излагане на фактическите основания за дисциплинарното уволнение, което предпоставя защитата на работника/служителя, който трябва да знае за какво нарушение на трудовата дисциплина се налага наказанието, а от друга страна, по този начин се очертава предметът на съдебния контрол за законосъобразност в случай на съдебно оспорване на дисциплинарното наказание. Изискването за мотивиране е въведено и с оглед на установеното в чл. 189, ал. 2 от КТ правило за еднократност на наказанието, а също така и с оглед необходимостта от преценка за спазване на сроковете по чл. 194 от КТ. Затова когато изложените в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание мотиви са достатъчни, за да удовлетворят тези изисквания, заповедта отговаря на изискванията на закона.

От приобщената по делото Заповед № .. от 19.05.2020 г. е видно, че на ищеца е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“. Дисциплинарната отговорност на служителя е осъществена от надлежен орган на работодателска власт по чл. 192, ал. 1 от КТ, за което обстоятелство страните не спорят. В издадената заповед работодателят е описал по ясен и разбираем начин вменените на ищеца нарушения на трудовите задълженията, времето на извършването им, както и основанията за налагане на дисциплинарното наказание. При това положение издадената от Директора на ОДМВР – Велико Търново заповед според настоящата

инстанция покрива нормативните изисквания на чл. 195, ал. 1 от КТ и е с предвиденото в закона съдържание.

С разпоредбата на чл. 194, ал. 1 от КТ законодателят е предвидил срокове за налагане на дисциплинарните наказания, които са преклузивни и за тяхното спазване съдът следи служебно. В посочената норма е разписано правилото, че наказанията се налагат не по-късно от два месеца от откриване на нарушението и не по-късно от една година от извършването му. Спазването на тези срокове е обусловено от момента на връчване на заповедта за налагане на дисциплинарно наказание (чл. 195, ал. 3 от КТ) - в настоящия случай това е датата 19.05.2019 г. Двумесечният срок от откриване на нарушението започва да тече от момента на узнаване на субекта на нарушение и времето и мястото на извършване и съществени признаци на деянието, т.е. от установяването на нарушение от обективна и субективна страна, което в настоящия случай е сторено с достигането до наказващия орган на справка рег.№ 7994/28.04.2020 г., в която са изведени резултати от назначената от Директора на ОДМВР – Велико Търново проверка, в хода на която комисията е констатирала процесните деяния и е установила техния автор. При това положение работодателят е спазил двумесечния срок за налагане на дисциплинарното наказание за вменените на ищеца нарушения. Доколкото обаче с атакуваната пред съда заповед на ищеца е наложено дисциплинарно наказание за нарушения, за които се твърди да са извършени в периода 15.04.2019 г. – 30.10.2019 г., както правилно е съобразил и първостепенният съд, извън преклузивния едногодишен срок остават деянията от дата 15.04.2019 г. (тези по точки 2.1, 3.1, 3.2, 3.3 и 3.4 от заповедта), поради което същите не следва да бъдат обсъждани и съобразявани при решаване на правния спор.

С издадената от работодателя заповед за налагане на дисциплинарно наказание на ищеца е вменено извършването на три групи нарушения на трудовата дисциплина, свързани с осъществяване на действия по регистрация на превозни средства. Дейността по регистрацията на превозни средства се осъществява от държавата и същата е намерила регламентация в Наредба № ../2000 г. на МВР за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства. Разписаните в наредбата правила са намерили отражение и в утвърдения от работодателя Технологичен ред № ../25.09.2015 г., в който подробно са описани действията на служителите от Група „РОППССВ“ от момента на подаване и обработка на документите за регистрация и идентификация на превозните средства до този на издаването на свидетелства за регистрация и поставяне на табели с регистрационни номера, с оглед на което същият представлява технологични правила по смисъла на чл. 187, ал.1, т. 3 от КТ и наведеното в жалбата оплакване в тази насока, съдът намира за неоснователно. В Технологичния ред изрично е посочено, че действията които се извършват на работно място 2 се осъществяват от служител, назначен на длъжност „техник, механик/технически контрол на МПС“, който с оглед възложените му по длъжността характеристика задължения участва в изпълнение на задачите по регистрацията на ППС. Изложеното обосновава извода, че на основание чл. 126, т. 5 от КТ ищецът е имал задължение да спазва технологичните правила при регистрацията на ППС, което изрично е вписано и в длъжностната характеристика за длъжността „техник, механик/технически контрол на МПС“, с която, както и с разписаните в Технологичния ред правила за работа, ищецът е била надлежно запознат.

Тук е мястото да бъде посочено, че без правно значение за спора се явява възражението на жалбоподателя за липса на материалната компетентност на ст.инспектор Л за издаване на Технологичен ред № ../25.09.2015 г. С утвърждаването на правилата от Директора на ОДМВР – Велико Търново, същите се превръщат в акт на работодателя, без значение кой технически е изготвил същите.

По въпроса за доказаността на посочените от работодателя нарушения, подробно описани в издадената от него заповед за налагане на дисциплинарно наказание, изключвайки тези, попадащи извън едногодишния преклузивен срок по чл. 194, ал. 1 от КТ, настоящият съдебен състав намира

следното:

Недоказано се явява нарушението по т.1 от издадената от работодателя заповед за налагане на дисциплинарно наказание. Видно от мотивната част на самата заповед работодателят е презюмирал вината на ищеца като на база на датата на издаване (11.10.2019 г.) на транзитни табели с регистрационен номер на двата товарни автомобили, собственост на „Ш- М.Б.“ ЕООД, датата на извършената постоянна регистрация на превозните средства (18.10.2019 г.) и данните в АИС „Граничен контрол“ за регистрираните влизания и излизания на автомобилите, заключава че *„най-вероятно в посочения случай се касае за регистрация, при която в Сектор „ПП“ е било представено МПС, различно от това, за което са регистрационните табели“*. В рамките на съдебното производство други доказателства освен тези, с които е разполагал работодателя преди издаването на процесната заповед, не са представени. Наличният доказателствен материал обаче не дава основание на въззивния съд да приеме, че ищецът е извършил вмененото му нарушение. Вярно е, че първото отчитане от системата на „Граничен контрол“ е за влизане на територията на РБългария на превозни средства с рег.№ и рег.№ ВТ **** КР, без отбелязано предхождащо излизане през гранично-пропускателен пункт на държавата. Това обаче не изключва възможността превозните средства да са напуснали страната на собствен ход докато са били с транзитен регистрационен номер или пък да са били придвижени през границата на платформа или автовоз като товар, в който случай регистриране на данни в системата не се попълват и съхраняват. Липсата на категорични доказателства, че на сочената от работодателя дата (18.10.2019 г.) процесните два товарни автомобили не са се намирали в КАТ – Велико Търново, води до недоказаност на вмененото на ищеца нарушение. С оглед на това основателно се явява възражението на жалбоподателя в тази насока, като безпредметно е разглеждането на останалите наведените във въззивната жалба оплаквания по отношение на това нарушение, които биха имали значение в случай на доказано отсъствие на процесните автомобили от страната.

На следващо място описаното в т.3 на заповедта поведение от страна на ищеца според настоящия съдебен състав не представлява дисциплинарно нарушение. Видно от издадения от работодателя Технологичен ред дейностите на РМ2 и РМ4 се осъществяват от служител, назначен на длъжност „техник, механик/технически контрол на ППС“, каквато е заемал и ищецът до преди прекратяване на трудовото му правоотношение. В този технологичен ред обаче не е разписана забрана работата по регистрация на ПС на РМ2 и РМ4 да се изпълнява от един и същ служител. Не се твърди, нито се представят доказателства такава забрана да е разписана в друг някакъв акт на работодателя. Въззивният съд счита, че едновременното обработване на една и съща административна преписка на второ и четвърто работни места от един и същ служител по никакъв начин не нарушава основната причина за издаване на технологичните правила, а именно – при всеки етап от извършване на процедурата по регистрация на ППС да се осъществява проверка и контрол за достоверност на данните и да се отстраняват допуснати грешки и непълноти преди въвеждане им в информационната система, доколкото на последното работно място се извършват единствено действия по монтиране или демонтиране на регистрационни табели, без издадените от работодателя правила да предвиждат задължения за служителя на РМ4 за осъществяване на някаква нарочна проверка. Още повече, че липсата на нарочни графици за работата на назначените в сектора на длъжността „техник, механик/технически контрол на ППС“ служители, както и с оглед установеното от свидетелските показания обстоятелство за наличието на случаи през процесния едногодишен период, при които поради възникнала необходимост по разпореждане техници от едното работно място са били пращани да помагат на колегите си на другото работно място, недоказано остава твърдението на работодателя, че по посочените в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание административни преписки ищецът е изпълнил служебни задължения без възлагане и без да уведоми прекия си началник.

Доказано се явява обаче дисциплинарното нарушение по т.2 от процесната заповед.

Съобразно разписаните в Технологичния ред правила служителят на РМ2 дължи извършването на редица действия, с осъществяването на които се извършва и проверка за съответствие на попълнените на РМ1 данни в заявлението за регистрация с тези от документите на

превозното средство, представени от собственика, и данните от табелите на производителя, монтирани на ПС, както и наличието на модела на ПС в автоматизираната информационна система за регистрация на ППС, като са разписани и конкретните действия, които следва да предприеме служителят при констатиране несъответствия или липсващи данни. В този смисъл са и правилата в Наредба № I-45/2000 г., към която препраща самият Технологичен ред, чиято уредба доразвива и детайлизира. Съгласно чл. 5, ал. 5 от Наредба № I-45/2000 г., възпроизведен и в разпоредбата на т. 4 от Раздел II „Действия на служител „техник, механик/технически контрол на МПС“, служителите, извършващи проверки и регистрация, заверяват документите за регистрация и отговарят за правилното и точното им попълване, както и за достоверността на направените заверки. Предвид това, липсата на нанесени корекции на модел на ПС в заявленията за регистрация на процесните МПС, собственост на „В“ ЕООД, при доказано по делото несъответствие на попълнения в заявлението модел с данните в чуждестранното СРМПС, както и неуведомяването на компетентния служител за липсата на модел в системата на регистрация (което също е безспорно установено в настоящото съдебно производство), несъмнено представляват неспазване на технологичните правила, разписани в Технологичен ред № 366р-1645/25.09.2015 г., и неизпълнение на трудовите задължения, което е нарушение по смисъла на чл. 187, ал. 1, т. 3 и т. 10 от КТ. С действията и бездействията на ищеца се е стигнало до въвеждане в системата за регистрация на грешни данни за 11 превозни средства, които са пренесени и в издадените на собственика свидетелства за регистрация, както и до недопълване на номенклатурата на програмния продукт. Вярно е, че несъответствията в данните са допуснати от служител на РМ1, като корекция не е била нанесена и на РМ3. Вярно е също, че задължение за уведомяване на компетентния служител за липсващите в системата модели за предприемане на процедура по въвеждане на информация имат и служителите на РМ1 и на РМ3. Липсата на последваща корекция от служителя на РМ3 обаче не означава непременно, че този служител реално е извършил необходимата проверка. Неизпълнението на задълженията на служителя на РМ3, както и на този на РМ1 не е оневиняващо за ищеца обстоятелство и е неотнормисимо към дисциплинарната отговорност на същия. Следва да бъде съобразен и фактът, че процесните преписки на РМ1 са обработвани от бившата съпруга на ищеца, която е и майка на едноличния собственик на капитала и управител на дружеството, чиято собственост са регистрираните превозни средства. Тук е мястото да бъде посочено също, че извършването на съответните корекции за попълване на правилните данни би довело до предприемане на процедура по реалното въвеждане на нови данни в информационната система, което ще забави производството по регистрация на превозните средства, а с оглед роднинската връзка с управителя и едноличен собственик на капитала на дружеството ищецът несъмнено е имал интерес от бързото и безпроблемно приключване на процедурата по регистрация на тези превозни средства в страната.

Несъстоятелно е соченото във въззивната жалба възражение за липса на служебно предприети действия по корекция на данните по регистрация на процесните автомобили, собственост на „В“ ЕООД. Жалбоподателят не сочи конкретна правна норма, даваща правомощие на органа, извършващ регистрацията на ППС в страната, да пристъпи към служебна корекция на данните по отношение на вече регистрирано превозно средство. Хипотезите на промяна в регистрацията на превозните средства са посочени в разпоредбата на чл. 14, ал. 1 от Наредба № I-45/2000 г., като при промяна в данните на превозното средство същото следва да бъде представено за идентификация в пункта за регистрация и идентификация към Сектор „Пътна полиция“ (чл. 14, ал. 2, т. 1 от наредбата). В тази насока са и показанията на свидетелката Л, която отрича възможността за извършване на такава последваща служебна корекция без инициатива на собственика на превозното средство.

По отношение на посоченото в депозираните от ищеца обяснения до работодателя по реда на чл. 193, ал. 1 от КТ възражение, че по никакъв начин не се изменят характеристиките на превозното средство когато не се касае за различни модели и конфигурации, а за чисто техническо изписване в различен ред, следва да бъде посочено, че видно от документите по административните преписки за регистрация, както и от изготвената по делото съдебно-техническа експертиза марката и моделът на превозното средство представляват различни комбинации от буквени и цифрови символи и именно тази разлика в комбинациите отличава

моделите един от друг. А различните модели ПС се отличават в техническо отношение.

Несъстоятелно е наведеното във въззивната жалба възражение за липса на изискване служителите от Група „РОППССВ“ за владение на чужди езици. Видно от приложените от собственика чуждестранни документи, налични в административните преписки, марката и моделът на превозните средства представлява комбинация от букви и цифри, за разчитаното на които не са необходими специални езикови познания. В този смисъл е и заявеното от вещото лице по назначената в първоинстанционното производство съдебно-техническа експертиза, както и разясненията му в съдебно заседания за унифицираност на съдържанието на свидетелствата за регистрация на превозни средства, издавани от държавите-членки на Европейския съюз, в какъвто смисъл са Директива 1999/37/ЕО на Съвета от 29 април 1999 г. относно документите за регистрация на превозни средства (ОВ, L 138/57 от 1 юни 1999 г.) и Директива 2003/127/ЕО на Комисията от 23 декември 2003 г. за изменение на Директива 1999/37/ЕО на Съвета относно документите за регистрация на превозни средства (ОВ, L 010/29 от 16 януари 2004 г.), чиито изисквания са транспонирани в законодателствата на държавите-членки на Европейския съюз, каквито са и държавите, от които са внесени процесните МПС. Още повече, че предвид дългогодишния опит на ищеца, натрупан на заеманата от него длъжност, същият несъмнено е придобил необходимите умения за извличане на нужните данни от представените по преписката документи.

Неоснователно се явява възражението на жалбоподателя за липса на разписан ред и правила дали ако в наименованието на модела или марката липсва символ или символ е написан с главна или малка буква, или има добавена или липсваща цифра, това е индикация за различен модел. Съобразно правилата на Технологичния ред в случаите на регистрация на превозно средство от нерегистрирани до момента в страната марки и модели служителите са длъжни незабавно се уведомят компетентния държавен служител, който да предприеме действия за въвеждане на данни в АИС „Марки и модели“. Технологичният ред съдържа конкретно разписани правила, към които ищеца е следвало да се придържа. Невъзможно е работодателят да предвиди и опише всички възможни хипотези на усложнения във връзка с регистрацията на превозни средства. Изрично е разписано правилото за насочване на гражданите към държавен служител от Група „РОППССВ“ в случай на констатирано несъответствие на данните с тези на системата, което правило е било пренебрегнато от ищеца. Щом се касае за различна комбинация от букви и цифри, очевидно става въпрос за различен модел МПС, а ако ищецът е имал съмнения или колебания в тази насока, редно е било да се обърне към по-висшестоящ от него служител. Показателно в тази насока е и заявеното от свидетеля М., изпълняващ същата длъжност като ищеца, че цифрите от модела на ПС имат конкретно значение и докато не бъде въведен в пълно съответствие с всички цифри, регистрация на превозното средство не се извършва.

С оглед на гореизложеното, доказани се явяват допуснатите от ищеца системни нарушения на трудовата дисциплина. Изключвайки деянията по т. 1 и по т. 3 от заповедта, които въззивният съд прие за недоказани, както и това по т. 2.1 от заповедта, за което е настъпила преклузия за ангажиране на дисциплинарната отговорност), извършените от ищеца нарушения на трудовата дисциплина, осъществяват изискването за системност по смисъла на чл. 190, ал. 1, т. 3 от КТ – извършени са повече от три нарушения, за които не е налагано дисциплинарно наказание и за които не са изтекли предвидените в чл. 194, ал. 1 от КТ преклузивни срокове. А за системно нарушение на трудовата дисциплина законът дава право на работодателя да наложи дисциплинарно наказание „уволнение“.

Наложено на ищеца наказание е определено в съответствие с критериите на чл. 189, ал. 1 от КТ, отчитайки тежестта на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, както и поведението на служителя. Показателен в тази насока е големият брой допуснати от ищеца нарушения в релевантния за делото период от една година, сочещ на трайното поведение при неизпълнение на трудовите задължения. На следващо място следва да бъде отчетена и липсата на самокритично отношение на ищеца към извършеното. Поведението на ищеца се намира в причинно-следствена връзка за издаването на СРМПС с неверни данни, като по този начин се

компрометираща функцията за достоверност на съдържащите се в регистрите на страната данни. Следва да се има предвид и факта, че издаденото свидетелство за регистрация служи за идентифициране на превозното средство при движение по пътищата както в страната, така и в чужбина, че данните от тези свидетелства се ползват при осъществяването на контрол на пътя, че със свидетелството за регистрация превозното средство участва в гражданския оборот.

Допълнително утежняващо обстоятелство в случая е и това, че нарушенията са допуснати при регистрацията на моторни превозни средства, собственост на дружество, чиито едноличен собственик на капитала е дъщерята на ищеца, като извършените от ищеца действия са способствали за бързото и безпроблемно провеждане и финализиране на производствата по регистрация.

Така, в обобщение на изложеното, неоснователен се явява искът на ищеца с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ за признаване за незаконно и отмяната на уволнението му, извършено със Заповед № ... от 19.05.2020 г. на Директора на ОДМВР – Велико Търново, до какъвто краен извод е достигнал и първостепенният съд. И тъй като основателността на предявените по чл. 344, ал. 1, т. 2 и т. 3 вр. чл. 255, ал. 1 от КТ искове е обусловена от основателността на иска за признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна, неоснователна се явява и претенцията на ищеца за възстановяване на заемащата до уволнението длъжност и за заплащане на обезщетение.

Съвпадането на крайните изводи на двете съдебни инстанции е основание за потвърждаване на първоинстанционното решение в частта, с която предявените искове за признаване на уволнението, извършено със Заповед № ./19.05.2020 г., за незаконно и неговата отмяна, за възстановяване на ищеца на заемащата до уволнението длъжност „техник, механик/технически контрол на МПС“ в Група „РОППССВ“, Сектор „ПП“ и за заплащане на обезщетение за времето, през което е останал без работа, в частта на сумата до 650 лв. и за периода 19.05.2020 г. до 01.06.2020 г., както и в частта за разносните, които правилно и законосъобразно с оглед изхода на делото и разписаните в нормата на чл. 78 от ГПК правила са възложени в тежест на ищеца. Поради направения във въззивното производство отказ от страна на ищеца, в частта с която искът по чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ е отхвърлен за сумата над 650 лв. до 9 472,08 лв. и за периода от 01.06.2020 г. до 17.11.2020 г. първоинстанционното решение следва да бъде обезсилено на основание чл. 233 от ГПК.

При този изход на правния спор право на разноски има въззиваемата страна, която своевременно е поискала присъждането им. На основание чл. 78, ал. 8 от ГПК в тежест на жалбоподателя следва да бъде възложена сумата 100 лв. - юрисконсултско възнаграждение за въззивното производство.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 233 от ГПК и чл. 271, ал. 1 от ГПК, Великотърновският окръжен съд

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА на основание чл. 233 от ГПК Решение № 876/17.12.2020 г. по гр. д. № 1603/2020 г. на Районен съд – Велико Търново **в частта**, с която искът с правно основание чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ на Н. Й. Х. срещу ОДМВР гр. Велико Търново за заплащане на обезщетение за времето, през което е останал без работа в резултат на незаконното уволнение, е отхвърлен за сумата над 650 лв. до претендираните 9 472,08 лв. и за периода от 01.06.2020 г. до 17.11.2020 г.

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 876/17.12.2020 г. по гр. д. № 1603/2020 г. на Районен съд – Велико Търново **в частта**, с която предявените от Н. Й. Х. срещу ОДМВР гр. Велико Търново искове по чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от КТ за признаване уволнението на ищеца, извършено със Заповед № 3663-1236/19.05.2020 г., за незаконно и неговата отмяна, за възстановяване на заемащата до уволнението длъжност „техник, механик/технически контрол на МПС“ в Група

„Регистрация и отчет на пътните превозни средства и собствениците им и водачи“, Сектор „Пътна полиция“ и за заплащане на обезщетение за времето, през което е останал без работа в резултат на незаконното уволнение, в частта на сумата до 650 лв. и за периода от 19.05.2020 г. до 01.06.2020 г., са отхвърлени като неоснователни, както и в частта за разноските.

ОСЪЖДА Н. Й. Х., ЕГН *****, адрес: гр. Велико Търново, ул. „К. П.“ № .., ап. .., да заплати на **Областна дирекция на МВР – Велико Търново**, адрес: гр. Велико Търново, ул. „Б. К.“ № .., сумата от **100 лв. (сто лева)** – представляваща юрисконсултско възнаграждение за въззивното производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____